

Ministrstvo za obrambo Republike Slovenije
Inšpektorat za obrambo
Vojkova cesta 55, Ljubljana

Zadeva: Odgovor na dopis inšpektorata, s katerim se podpisniku očitata prekršek po 41. in 106. členu Zakona o obrambi

Št. zadeve: 710-11/2020-5

Spoštovani,

Spodaj podpisani Zmago Jelinčič Plemeniti, poslanec v Državnem zboru Republike Slovenije, ugovarjam očitku o storitvi prekrška.

V dopisu Inšpektorata za obrambo se mi očitata storitev prekrška po 41. (četrti odstavek) in 106. členu (deveti odstavek) Zakona o obrambi. Očitata se mi storitev prekrška, za katerega je z omenjenim zakonom predpisana visoka globa.

Prvi ugovor:

Zakon o obrambi, v uradnem prečiščenem besedilu, dostopnem na spletni povezavi <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO4187>, določa globo za očitani prekršek v valuti, ki že dlje časa ne obstaja več. Iz tega razloga je določba, ki določa globo za prekršek, nična in je ni mogoče izterjati. Uradna valuta, ki se uporablja v Republiki Sloveniji je Evro.

Drugi ugovor:

Deveti odstavek 106. člena določa, da se z globo kaznuje, kdor »reproducira ali uporablja oznako pripadnosti in druge oznake, ki se uporabljajo v Slovenski vojski (četrti odstavek 41. člena).«

Četrti odstavek 41. člena tega zakona pa določa, da »nihče ne sme reproducirati ali uporabljati oznake pripadnosti in drugih oznak, ki se uporabljajo v Slovenski vojski.«

Obe določbi določata zgolj in samo »prepoved« zadevnih oznak slovenske vojske, ne določata in ne opredeljujeta pa razloga za takšno prepoved in namena, ki naj se doseže s takšno prepovedjo.

Ali z drugimi besedami, ne določata »legitimnega cilja« takšne prepovedi. Ker določbi tega cilja ne določata, tudi ni mogoče ugotavljati povezave med legitimnim ciljem, ki ga

zasleduje takšna prepoved in sankcijo, ki je predpisana za kršitev te prepovedi. Zato tudi ni mogoče ugotavljati sorazmernosti med legitimnim ciljem, ki ga prepoved zasleduje in sankcijo, ki je določena za kršitev te prepovedi. Iz tega razloga je vsebina ZObr, vsaj kar zadeva predmetna člena, neskladna z Ustavo Republike Slovenije. Zlasti z drugim členom Ustave, ki določa, da je R. Slovenija »pravna država.«

Po *Komentarju Ustave Republike Slovenije* (Avbelj M. (Ur.), izdala Evropska pravna fakulteta, Nova univerza, 2019), ki sledi ustavnopravni literaturi, odločbam Ustavnega sodišča Republike Slovenije, sodbam ESČP in drugim virom mednarodnega prava, se pojem »pravna država« razume in razlaga kot »vladavina prava.« Slednja pa terja, da so pravno predpisane zapovedi in prepovedi po svoji vsebini takšne, da jih je mogoče pravno ovrednotiti in sodno preizkusiti. Ker navedene določbe (odstavka) omenjenih členov ZObr, prav tako pa tudi ne omenjena člena kot taka, ne vsebujejo nujne opredelitve legitimnega cilja prepovedi, jih ni mogoče pravno ovrednotiti in sodno oceniti, zato gre za določbe, ki so protiustavne. Na temelju protiustavnih določb pa država posameznika ne more kaznovati za njegovo ravnanje. Posebej pa ne poslanca Državnega zbora.

Tretji ugovor - subsidiarno:

Očita se mi, da sem bil na eni od sej Državnega zbora oblečen v »vetrovko« z »oznakami slovenske vojske.«

Ker predmetni določbi ZObr ne določata razloga, legitimnega cilja za omenjeno prepoved, se lahko domnevni razlog poišče v kateri od drugih določb v zakonodaji, ki velja v R. Sloveniji. Najvišji pravni akt, ki v R. Sloveniji določa prepovedana dejanja in s tem ščiti vrednote, ki v R. Sloveniji veljajo za »najpomembnejše« vrednote, je Kazenski zakonik Republike Slovenije.

Tudi veljavni Kazenski zakonik posebnih določb o prepovedi oblačenja ljudi v vojaške uniforme ali v uniforme, ki so podobne vojaškim, ali o prepovedi nošenja oblačil z oznakami, ki jih uporablja slovenska vojska, ne določa. Zato golo oblačenje v takšna oblačila v R. Sloveniji ni kaznivo dejanje.

Je pa v Kazenskem zakoniku določba kaznivem dejanju »Lažnega izdajanja za uradno ali vojaško osebo«. Zapisana je v 308. členu. Določa pa naslednje, in sicer v prvem odstavku: »Kdor se z **namenom**, da bi sebi ali drugemu pridobil kakšno korist ali da bi komu prizadejal škodo, lažno izdaja za uradno ali vojaško osebo ali neupravičeno nosi znamenje uradne ali vojaške osebe, se kaznuje z denarno kaznijo ali z zaporom do enega leta. (2) Enako se kaznuje, kdor opravi kakšno dejanje, ki ga je upravičena opraviti samo uradna ali vojaška oseba.«

Ta določba je po svoji vsebini in smislu najbližje zgoraj omenjenima določbama ZObr. A ta določba je jasna. Izrecno govori o »nošenju znamenja uradne ali vojaške osebe«. Zatorej

vključuje tako nošenje »vojaške uniforme« kot tudi nošenje oblačila z »oznakami«, ki jih uporablja slovenska vojska.

Nošenje oblačil, ki izgledajo kot vojaške uniforme in znamenj, ki izgledajo kot vojaška znamenja, so pogosto nošena v javnosti. Med nekaterimi ljudmi, tudi pri nekaterih mladih, so celo kar popularna. Kupite jih je mogoče v trgovini za vogalom ali na spletu. In njihovo nošenje v R. Sloveniji ni prepovedano z najvišjim zakonom o prepovedih in zapovedih – kaznivih dejanjih.

Še pomembnejše pa je nekaj drugega. Zgornja določba Kazenskega zakonika vseeno določa prav tisto, kar določbi ZObr ne določata, in to je »legitimni cilj.« V njej je zapisano »z namenom«. In to je pravno odločilno. Še enkrat bom zapisal stavek s to besedo: *»kdor se z namenom (!), da bi sebi ali drugemu pridobil kakšno korist ali da bi komu prizadejal škodo, lažno izdaja za uradno ali vojaško osebo.«* Torej ni prepovedano golo nošenje uniforme ali oznak, ki jih uporablja vojska, ampak le nošenje s takšnim, točno določenim namenom. Ta predstavlja »legitimni cilj« te prepovedi.

Če poslanec pride v parlament oblečen v vojaško uniformo ali v vetrovko z oznakami, ki jih uporablja slovenska vojska, se več kot očitno s tem »ne izdaja za uradno ali vojaško osebo.« In več kot očitno ne pride v parlament oblečen v vetrovko, na kateri je znak, ki ga uporablja slovenska vojska, da bi *»sebi ali drugemu pridobil kakšno korist ali da bi komu prizadejal škodo.«*

Kot vemo (iz medijev in razprav v Državnem zboru) se že nekaj časa govori o tem, da se pripravlja osnutek zakonodaje za pregon tako imenovanih »vard.« Po predvidevanjih se pripravlja sankcioniranje **imitiranja izvajanja policijskih in vojaških nalog**. Ponavljam: imitiranje izvajanja policijskih in vojaških nalog.

Več kot očitno je, da poslanec, ki pride v parlament oblečen v vetrovko z znakom slovenske vojske, ne **imitira izvajanja vojaških nalog**.

Omenjeni osnutek nove zakonodaje, ki naj bi se že lep čas pripravljala, naj bi sankcioniral tako nošenje imitacij orožja kot uniform. Ampak in spet zaradi doseganja legitimnega cilja: **če posamezniki ali skupine vzbujajo videz, da izvajajo naloge uradnih ali vojaških oseb**. Prihod poslanca, oblečenega v vetrovko z znakom slovenske vojske, v parlament več kot očitno ne **vzbuja videza, da izvaja naloge vojaških oseb**.

Podoben prekršek kot nošenje imitacije orožja naj bi postala tudi uporaba maskirnih oblačil, uniform ali oblačil, podobnih uniformi uradnih ali vojaških oseb. Osnutek, ki je že zaokrožil v medijih, naj bi določal, da je prepovedano nošenje takšnih oblačil, če posameznik **vzbuja videz, da izvaja naloge uradnih ali vojaških oseb**. **Poslanec z vetrovko, na kateri je znak, ki ga uporablja vojska, ne vzbuja vtisa, da opravlja naloge vojaških oseb**. Kot takega vtisa ne vzbuja mladina, ki se rada oblači in sprehaja v javnosti v oblačilih, ki za laika izgledajo kot vojaške uniforme. Torej tudi po novi zakonodaji, kot naj

bi bila v pripravi in načrtovana, golo nošenje takega oblačila nebi sodili v kategorijo tistega, kar se želi prepovedati.

Obstaja tudi *Pravilnik o uniformah slovenske vojske*, ampak ta pravilnik velja samo za vojsko in za osebe, ki so zaposlene v vojski ali drugače z njo neposredno povezane. Zato pravilnik, ki je hkrati podzakonski akt, ne zakon, tudi ne pride v poštev v mojem primeru – ker nisem vojak in nisem pripadnik vojaških sil in nisem zaposlen v vojski.

Četrty ugovor:

V pravu velja načelo, da je če dovoljeno več, je dovoljeno tudi manj. Torej, če kazenska zakonodaja ne prepoveduje določenega ravnanja, kot je nošenje uniforma ali oblačila z znakom vojske, tega ne more prepovedovati niti zakon, ki je po družbenem pomenu na lestvici pravnih aktov nižje, kot je Kazenski zakonik.

Pety ugovor:

V mojem primeru gre jasno za SVOBODO IZRAŽANJA. Gre za svobodo SIMBOLNEGA IZRAŽANJA. Moja nošnja vetrovke z oznako, ki jo uporablja slovenska vojska, v parlamentu je moje simbolno politično izražanje. In do tega imam kot človek, kot politik in kot poslanec po ustavi, mednarodnem pravu in tudi po sodbah najvišjih sodišč drugih držav, po doktrini ESČP in celo po precedensih Vrhovnega sodišča ZDA, PRAVICO.

Moje nošenje vetrovko z znakom slovenske vojske tudi ne pomeni **žaljenja** vojaške uniforme, oznak vojske ali slovenske vojske. Pomeni ravno nasprotno od tega: izraz **spoštovanja** slovenske vojske in vojaške uniforme. Pomeni izraz zavedanja o njenem družbenem pomenu.

Naj spomnim, da je med pandemijo in veljavo Odloga o prepovedi gibanja med občinami predsednik slovenske vlade občasno nosil uniformo »civilne zaščite.« Iz istega razloga, kot sem se jaz oblekel v vetrovko z znakom slovenske vojske.

Ob vsem zapisanem zato predlagam inšpektoratu, da postopek, v katerem mi očita storitev protipravnega dejanja, ustavi.

Zmago Jelinčič Plemeniti

